

Scripturis testimonia clara proferimus, suspecti ne forte a Christianis ista conficta sint, malunt credere codicibus Judæorum : et sicut tunc Magi fecerunt, istos dimittunt inaniter lectitare, ipsi pergunt fideliter adorare.

V. Celebremus itaque exultantes in Domino festum diem Domini ; non solum quo est ex Judæis natus, verum etiam quo est Gentibus manifestatus. Juvat intueri omnia, et in unum adducta conspectum, animo cernere spectaculo spiritali. Nascitur Christus : virgo concipit, virgo parit, virgo nutrit ; adest sœcunditas, nec abest integritas. Angeli annuntiant, pastores glorificant, cœli enarrant, Magi desiderant, reges formidant, Judæi demonstrant, Gentes adorant : frustrantur sœvientes, coronantur infantes, admirantur credentes. Quæ est ista humilis celsitudo, infirmi fortitudo, parvuli magnitudo ? Profecto illud Verbum fecit hæc omnia, per quod facta sunt omnia. Verbum quod longe erat a nobis, caro factum est, ut habitaret in nobis¹. Agnoscamus itaque in tempore, per quem facta sunt tempora : et celebrantes ejus festa temporalia, præmia desideremus æterna.

SERMO CCCLXXIV².

De Epiphania Domini, II.

I. ANNIVERSARIA celebratio diei hujus, anniversarium Sermonem a nobis exigit ; debitum auribus et cordibus vestris. Hodie Salvator noster Magos ad se de tam longinqua gente perduxit. Venerunt ut adorarent infantem,

¹ Joan. 1, 14. — ² Alias de Diversis 67.

Verbum Dei. Quare venerunt ? Quia stellam inusitatam viderunt. Et unde eam Christi esse cognoverunt ? Videre enim potuerunt stellam ; numquid loqui eis potuit et dicere : Stella Christi sum ? Procul dubio aliter indicatum est per aliquam revelationem. Tamen inusitate rex natus erat, qui et ab alienis adorandus erat. Numquid non reges ante in Judæa erant nati, aut per universam terram in diversis gentibus ? Quare iste adorandus, et ab alienigenis adorandus, non terrente exercitu, sed in paupertate carnis, latente majestate virtutis ? Quando natus est, adoratus est a pastoribus Israëlitis, quibus eum Angeli nuntiaverunt : sed Magi non erant de gente Israël. Colebant Gentium deos, hoc est, dæmonia ; quorum fallaci decipiebantur potentia. Viderunt ergo quamdam stellam inusitatam, mirati sunt : quæsierunt sine dubio cujus esset signum, quod tam novum insolitumque viderunt. Et utique audierunt, profecto ab Angelis, ab aliqua admonitione revelationis. Quæris fortassis, ab Angelis bonis, an malis ? Christum quidem et angeli mali, hoc est dæmones, Filium Dei esse confessi sunt. Sed cur non et a bonis audierunt, quando in Christo adorando salus eorum jam quærebatur, non iniquitas dominabatur ? Potuerunt ergo illis dicere Angeli : Stella, quam vidistis, Christi est, ite et adorate eum ubi natus est, et simul indicate qualis et quantus natus. Illi autem hoc audito venerunt, et adoraverunt. Aurum, thus et myrrham obtulerunt, secundum consuetudinem suam. Talia enim solebant offerre diis suis.

II. Quood sane antequam facerent, antequam eum in civitate ubi natus fuerat invenirent, venerunt quærentes : « Ubi natus est rex Judæorum¹ ? » Nonne poterant etiam hoc revelatione cognoscere, sicut cognoverant illam stel-

¹ Matth. 11, 9.

lam regis esse Judæorum? Nonne potuit eos ad illam civitatem eadem stella perducere, sicut postea perduxit ad locum, ubi Christus cum matre infans erat? Poterat sane, non tamen factum est; ut hoc a Judæis inquirerent. Quare voluit hoc Deus a Judæis inquiri? Ut dum ostendunt in quem non credunt, ipsa sua demonstratione damnentur. Attendite quia et nunc fiunt primitiæ gentium Magi, quanto a majori impietate liberati, tanto majorem dantes gloriam liberanti. Quærunt: « Ubi est » qui natus est rex Judæorum? » Herodes audito regis nomine, tanquam æmulus contremiscit. Vocat Legis peritos, interrogat ab eis secundum Scripturas ut indicent ubi Christus nasceretur. Illi respondent: « In Bethlehem » Judæ. » Perrexerunt Magi, et adoraverunt: Judæi remanserunt, qui demonstraverunt. O magnum sacramentum! Hodie per Judæorum codices convincimus: fiunt fideles per eorum codices. Ostendimus paganis quod nolunt credere. Nam aliquando pagani faciunt nobis hujusmodi quæstionem, cum vident quæ scripta sunt sic impleri, ut negare omnino non possint, quod ea per Christi nomen in omnibus gentibus præsentantur, quæ in sanctis codicibus prædicta recitantur, in fide regum, in eversione idolorum, in mutatione rerum humanarum: et aliquando audent, ut dicant: Vidistis ita fieri, et tanquam prædicta sint conscripsistis. Hoc Poëta quidam¹ eorum fecit: recognoscunt ista qui legerunt. Narravit quemdam apud inferos descendisse, atque in beatorum regionem venisse, demonstratosque illi Romanorum principes nascituros, quos jam ipse qui hæc scribebat natos noverat. Præterita enim narravit; sed quasi futura essent prædicta, conscripsit. Sic et vos, inquiunt nobis pagani, vidistis hæc omnia fieri, et scripsistis vobis co-

¹ Virgilius Æneid, 6.

dices, in quibus hæc legantur tanquam prædicta. O gloria regis nostri? Merito Judæi a Romanis victi sunt, nec deleti. Omnes gentes a Romanis subactæ, in Romanorum jura transierunt hæc gens et victa est, et in lege sua mansit, quantum ad Dei cultum attinet, patrias consuetudines ritumque custodivit. Everso etiam templo suo, extincto sacerdotio pristino, sicut dictum est a Prophetis; servant tamen circumcisionem et morem quemdam, quo a cæteris gentibus distinguuntur. Propter quid, nisi propter testimonium veritatis? Sparsi sunt ubique Judæi, portantes codices quibus Christus prædicatur, et sicut prædictus est præsentatur, ut jam paganis possit ostendi. Profero codicem, lego Prophetam: ostendo impletam esse prophetiam. Dubitat paganus, ne forte hoc ipse confinxerim. Inimicus meus habet hunc codicem, antiquitus sibi a majoribus commendatum. Ambos inde convinco: Judæum, quia id prophetatum et completum ego cognovi; paganum, quia non ego hoc confinxi.

III. Non ergo seducant dæmonia specie divinationis incautos, et rerum temporalium male curiosos; nec superbo fastu decipientes impios, sibi sacrificiorum exigant honorem. Vere divina prædixerunt divini viri unius discipuli. Verum sacrificium, uni vero Deo debetur. Hujus figuræ ante gratiam, victimis adumbratæ sunt. Quod uno modo futurum fuerat, multis modis providentia divina prænuntiavit, ut quam magnum esset, ostenderet. Ipse medicus, ipse medicamentum: medicus, quia Verbum: medicamentum, quia Verbum caro factum est. Ipse sacerdos, ipse sacrificium. Ipse est qui mutavit viam Magorum: ipse etiam nunc mutat vitam malorum. Cujus in carne manifestationem, quæ Græce dicitur: « Epi-

» phania, » justificatæ in spiritu gentes hodierna solemnitate concelebrant : ut renovet memoriam solemnitas, vigeat devotione pietas, ferveat congregatione charitas, luceat invidis veritas.

SERMO CCCLXXV¹,

De Epiphania Domini, III.

EPIPHANIA Latine manifestatio est. Dominus Christus ante paucos dies nativitate sua Judæis manifestatus est : hodierno autem die per stellam gentibus declaratus est. « Agnovit bos possessorem suum : et asinus præsepe domini sui². » Bos de Judæis, asinus de gentibus; ambo ad unum præsepe venerunt, et verbi cibaria invenerunt. Magi qui venerunt adorare Christum, et significant primitias gentium, Legem non acceperunt, Prophetas non audierunt : lingua cœli stella fuit. Quasi diceretur eis : Quid a vobis quæsivi lucri? « Cœli enarrant gloriam » Dei³. » Et tamen Herodes turbatus, a Judæis quæsivit ubi nasceretur Christus. Et responderunt : « In Bethlehem » Judæ⁴ : » et Propheticum testimonium adhibuerunt; et Magis adorare perguntibus, ipsi immobiles permanserunt. In aggere lapides sunt, viam demonstrant, et ipsi non ambulat. Tamen perrexerunt Magi ad Bethlehem, sed inventa civitate unde possunt domum invenire? Ecce stella illa quæ fulsit de cœlo, deduxit in terra, stetit su-

¹ Alias 9, ex Vignerianis. — ² Isaï. 1, 3. — ³ Psal. XVIII, 2. — ⁴ Matth. II, 5.

per locum ubi erat puer. Quantus famulatus elementorum, et nequitia Judæorum : Turbatus est Herodes, quasi venerit Christus regnum quærere et invenire terrenum. Natus est cœli leo, et turbata est terrena vulpecula. Dominus dixit de Herode : « Ite, dicite vulpi illi¹. » Turbata quid fecit? Occidit infantes. Quid fecit? Occidit infantes pro Verbo infante. Ante Martyres sanguine sunt effecti, quam possent ore Dominum confiteri. Et has primitias Christus misit ad Patrem. Venit infans, et ierunt infantes; infans ad nos, infantes ad Deum. « Ex » ore infantium et lactentium perfecisti laudem². » Gaudeamus, nobis illuxit dies. Magi primitiæ gentium nos significaverunt. Agnoverunt Judæi quando natus est, agnoverunt Gentes hesterno³ die. Diversi parietes ad lapidem angularem venerunt, inde Judæi, inde Gentes; de diverso, sed non ad diversum. Vidistis et nostis, quia tantum a se parietes longe sunt, quantum ab angulo remoti sunt. Quantum ad angulum propinquant, propinquant sibi : cum ad angulum venerint, hærent sibi. Hoc fecit Christus. Longe a se fuerant Judæi et Gentes, circumcisio et præputium : Legis⁴ et sine Lege, cultores unius veri Dei, et multorum falsorum. Quam longe? Sed ille « Est pax nostra, qui fecit utraque unum⁵. » Sed qui venerunt de Judæis, ipsi in bono pariete numerantur : nam qui venerunt, in ruina non remanserunt : Facti sumus unum illi et nos : sed in uno, non in nobis. Unde natus est Christus? De Judæis. Sic habes scriptum : « Salus ex Judæis est⁶ : » sed non solis Judæis. Non enim dixit : Salus Judæis; sed : « Salus ex Judæis. » Illi comprehenderunt, et ipsi perdiderunt; illi ligaverunt, et

¹ Luc. XIII, 32. — ² Psal. VIII, 3. — ³ Forte hodierno. — ⁴ Forte auditores Legis. — ⁵ Ephes. II, 14. — ⁶ Joan. IV, 22.

ipsos fugit; ipsi viderunt, et occiderunt: nos nec comprehendimus, et tenemus; nec vidimus, et credimus; posteriores sumus, et anteceditur. Illi qui nos præcesserunt, viam perdiderunt, nos autem et viam invenimus, et in illa ambulantes ad patriam veniemus.

FINIS TOMI CENTESIMI VIGESIMI-OCTAVI.

ANNOTATIONES.

ANNOTATIO (1) pag. 41.

Idipsum aliquando Marius Mercator Augustino per litteras significavit, objici a Pelagianis Enochum et Eliam, quod mortui non fuerint, sed cum suis corporibus translati. Cui argumento in epistola ordine 193, eidem Mercatori, anno 418, scripta respondet hoc fere quod in isto Sermone: *Quid eos, inquit, n. 5, ad hoc unde agitur, adjuvet, non intelligo. Ut enim omittam, quod ipsi quoque morituri postea perhibentur, sicut plerique exponunt Apocalypsim Joannis de duobus illis Prophetis, etc., quid istos adjuvat, quæso te? Neque enim hinc ostendunt non propter peccatum homines secundum corpus mori. Nam si Deus qui tam multis fidelibus donat ipsa peccata, voluit quibusdam etiam istam pœnam donare peccati, qui nos sumus qui respondeamus Deo, cur alius sic, alius autem sic? Et postea, n. 7. Si mors etiam corporis pœna peccati est, ista potius aliqua quæstio est, cur moriatur infans cum fuerit baptizatus, quam cur mortuus non sit Elias cum fuerit justificatus.*

ANNOTATIO (2) pag. 43.

Eadem solemnitatem habet Calendarium vetus Carthaginense Kalendis Augusti. Toto Christiano orbe jam